

ကွေ့ကွင်းခဲ၊ ကြသော ချစ်သူများအား အမှူးထား၍

ကျွန်တော်နှင့် မသက်ထားဆွေတို့ သည်

ဟိန်းဆက်သွင်

ဟင့်အင်း ...

မဖြစ်နိုင်ပါ ...

မဟုတ်ပါ ...

မဟုတ်နိုင်ပါ။

ကျွန်တော် မယုံကြည်နိုင်သေးပါ။

မောင် မယုံကြည်နိုင်သေးပါ သက်ထားဆွေ

"ကွေ့ကွင်းခွဲကြသော ချစ်သူများအား အမှူးထား၍ ကျွန်တော်
နှင့် မသက်ထားဆွေတို့ သည် ..."

အချစ်ဆိုသည် မှာ အဖြူရောင်ဆေးဖြင့် ကင်းဘတ်စပေါ် ရေးခြစ်လို
က်သော ကြက်ခြေခတ် လက္ခဏာ မဟုတ်။ စားသုံးခြင်းငှာ မသင့်တော်
သည့် ဓာတုဆေးဝါးများ ပါဝင်နေသော အစားအစာများ မဟုတ်။
ဈေးနှုန်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အရည်အသွေးအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အပေါစား ဆန်လွန်းသော ဂျင်းဘောင်းဘီ တစ်ပတ်ရစ်
တစ်ထည် မဟုတ်။ မြမြမောင်း မောင်းပတ်ပျိုးထဲမှ အလင်္ကာ တစ်ပိုင်း
တစ်စ မဟုတ်။

ကြယ်မထွက်သည့် ညတစ်ညမှာ အိပ်ရာနိုးလာသော ညဉ့်ငှက်တစ်
ကောင် မဟုတ်။ ပုပ်အက်ရီ ရွဲနေပြီဖြစ်သည့် စတော်ဘယ်ရီသီးတို့ ဖြင့်
ဖျော်စပ်ထားသည့် သစ်သီးဖျော်ရည် တစ်ခွက် မဟုတ်။ လက်ကွက်ကီး
ဘုတ် ခလုတ်ကလေးတွေ တစ်စစ ပြုတ်ထွက်နေပြီ ဖြစ်သည့် လက်ပံ
တော့ တစ်လုံး၏ မင်မိုရီကတ် မဟုတ်။ မြရာပင်အိုအထက်မှာ လာလာ
နားတတ်သည့် ဘုတ်ငှက်ကလေး မဟုတ်။ နွေရောက် လာသောအခါမှ
တစ်ကြိမ်ပွင့်တတ်သည့် ပိတောက်ပင်ကြီးကို ငေးငေးနေတတ်သော
ကောင်လေးတစ်ယောက် မဟုတ်။

အို ... သက်ထားဆွေ။ ချစ်သော သက်ထားရေ။ ထိုသို့ဆိုလျှင် အချစ်သည် အဘယ်အရာ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကျွန်တော် ကျကျနန မသိသေးပါ။ သက်ထားဆွေရော သိပါသလား။ သူ့ကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ မေးမကြည့်ခဲ့ မိသည် ကိုလည်း နောင်တရ၍ မဆုံးပါ။

အကယ်၍ များ သက်ထားဆွေနှင့် ကျွန်တော်သည် ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် နောက်ထပ် တစ်ကြိမ်မျှ စကားပြောခွင့် ရနိုင်ခဲ့ဦးမည် ဆိုပါလျှင် ‘အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ’ ဟု သူ့ကို ကျွန်တော် မေးဖြစ်အောင် မေးကြည့်ပါဦးမည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် သိလိုခဲ့သည့် အချစ် အဓိပ္ပာယ်ကို တိတိပပ မသိခဲ့ရသော်လည်း အမုန်း အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ အလင်းပွင့်စွာ သိခွင့်ရခဲ့ပါသည် ။ ‘နင့်ကို ငါ မုန်းတယ်’ ဟူသော စကားကို သက်ထားဆွေပြောခဲ့သည် ဖြစ်စေ၊ မပြောခဲ့သည် ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော် သိနိုင်ပါသည် ။

မသိသော အရာများကို ကျွန်တော် သိချင်သည် ။ ထို့အတူ သိသော အရာများကိုလည်း ကျွန်တော် မသိချင်တော့ပါ။ ကျွန်တော်သည် ဆမ်းမား ဆက်မွန်၏ ဝတ္ထုများ ထဲမှ ကျွန်တော် အသည်းစွဲရသော ဝတ္ထုတိုတချို့ကို သက်ထားဆွေအား ပြောပြခဲ့ဖူးသည် ။ ငါးရူးငါးဆယ် ဇာတ်တော်ထဲမှ ပဒုမမင်းသား၏ ချစ်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကျွန်တော် ချစ်ပြ ချင်ကြောင်းကိုလည်း သက်ထားဆွေအား ပြောပြခဲ့ဖူးသည် ။

ဘုရားသို့ သွားသောအခါများ တွင် သူမသိသည့် ဗုဒ္ဓဝင် ဖြစ်တော်

စဉ်များကို လည်းကောင်း၊ သူရာရည် ယစ်မူးသည့် အခါမျိုးတွင် သူမသိသည့် ဘီယာအရက် စတင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ သမိုင်းကြောင်းများကို လည်းကောင်း၊ ချစ်စကား တီတာတျာ ပြောဆို ရင်ခုန်ကြသော အခါ ကာလများ တွင် မူ ကမ္ဘာလောက၏ ချစ်ခြင်းသမိုင်း၌ ရင်လှိုက် မြည့်ကျွမ်းဖွယ် တွင် ရစ်လေသည့် အလွမ်း ဇာတ်လမ်းများကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော် ပြောပြခဲ့ဖူးသည် ။

ထို့နောက်တွင် မူ ‘The Good, The Bad & The Ugly’ ဇာတ်ကားထဲမှ ကောင်း၍မင်းသား ကလင့်အိဒ်ဂုဖ်၏ ဆေးပြင်းလိပ်ထဲ ကျွန်တော့်အသည်းနှလုံးကို ထည့်သွင်းကာ မီးခိုးငွေ့များ အဖြစ် ပြောင်းလဲ လိုက်ချင် ပါတော့၏။

အနုပညာနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘယ်သောအခါမှ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းငှာ မကြိုးပမ်း စကောင်းဟု ကျွန်တော် နားလည်ခဲ့ပြီ။ ဒဿဂီရိကို စာနာခဲ့သော်လည်း ထိုသို့သော အမှုကိုတော့ ကျွန်တော် ဘယ်သောအခါမျှ ပြုမူဖြစ်မည် မဟုတ်မှန်း ယုံကြည်စိတ် ရှိ၏။ သက်ထားဆွေကို လက်လွှတ် ရသောအခါတွင် မူ ကျွန်တော်၏ စိတ်နှလုံးသည် ကား အိုးထိန်းစက်ပမာ အစဉ်ခါယမ်းရသည် ။ စကားဟောင်းနှင့် အတိတ်အိုတို့သည် ကျွန်တော့် အာရုံ သုံးလေးပါးထဲ တဝီဝီ။
